

NECROZĂ

Silvia Rîşnoveanu

NECROZĂ

Eu hoinăresc prin gânduri și m-aplec
Spre cel ce m-asaltează cel mai tare,
Mă face să mă-ntreb,...și chiar mă doare...
De ce prin încercări mă pui să trec?

Căci le tot trec de-o viață și un pic,
Și mă cuprinde-un fel de oboseală,
Eu nu mai pot de-atâta osteneală
Din care,-acum, nu mi-a rămas nimic.

M-am resemnat și-am renunțat la tot
Și-acum ai vrea să m-anulez pe mine,
Iar răului să-i tot răspund cu bine,
Dar cât mai crezi tu, Doamne, că mai pot?

Eu cred că existența mi-a intrat
În zona-ceea prinsă de necroză,
Prin care nu pătrunde nicio doză
Din bunătatea ce-am avut de dat.

Dorința-mi e, ca-n viața de apoi,
Să-mi fie lămurită-orice-ntrebare.
De-acuma-ncolo voi avea răbdare,
Dacă Tu vrei, pe cruce, să fim doi.